

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 11/2486

อัยการปทุมธานีโจทก์ น.ช.เชื้อ แก้วประดับจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

ลักเลียนตาลที่ทางเรือนจำซื้อมาสานหมวกส่งไปขายและแปนตัวอย่างสินค้า ไม่ใช่ซื้อมาใช้ราชการ ต้องลงโทษตามมาตรา 288 หาใช้มาตรา 294(4) ไม่ได้ความว่าจำเลยเป็นนักโทษอยู่ในเรือนจำ จังหวัดปทุมธานี ลักเลียนตาลของเรือนจำไปหนัก ๒ กิโลกรัมเสส ราคา ๒ บาท ๕๒ สตางค์ ซึ่งทางเรือนจำซื้อมาสานหมวกส่งไปขายและเอาไว้แปนตัวอย่างสินค้าบ้าง. ศาลชั้นต้นเห็นว่าเลียนตาลรายนี้ไม่ใช่ของใช้สำหรับราชการนอกจากทำสินค้า จึงพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามมาตรา ๒๘๘ กตหมายอาญา ศาลอุธรณ์พิพากษายืน. โจทฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยตามกตหมายอาญา มาตรา ๒๙๔(๔) ศาลฎีกาเห็นว่า มาตรา ๒๙๔(๔) บัญญัติว่า "ลักทรัพย์ที่จะใช้สำหรับราชการ ฯลฯ" ส่วนคดีนี้ได้ความว่า เลียนตาลที่จำเลยลักนั้น เรือนจำซื้อมาทำหมวกขายและแปนตัวอย่างสินค้าซึ่งเป็นการค้าขายหารายได้ หาใช่แปนของที่จะใช้สำหรับราชการไม่ จึงพิพากษายืนตาม. ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 11/2486อัยการปทุมธานีโจทก์ น.ช.เชื้อ แก้วประดับจำเลย ป.อ. ม. 288, ม. 294 (4)ลักเลียนตาลที่ทางเรือนจำซื้อมาสานหมวกส่งไปขายและแปนตัวอย่างสินค้า ไม่ใช่ซื้อมาใช้ราชการ ต้องลงโทษตามมาตรา 288 หาใช้มาตรา 294(4) ไม่ได้ความว่าจำเลยเป็นนักโทษอยู่ในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี ลักเลียนตาลของเรือนจำไปหนัก ๒ กิโลกรัมเสส ราคา ๒ บาท ๕๒ สตางค์ ซึ่งทางเรือนจำซื้อมาสานหมวกส่งไปขายและเอาไว้แปนตัวอย่างสินค้าบ้าง. ศาลชั้นต้นเห็นว่าเลียนตาลรายนี้ไม่ใช่ของใช้สำหรับราชการนอกจากทำสินค้า จึงพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามมาตรา ๒๘๘ กตหมายอาญา ศาลอุธรณ์พิพากษายืน. โจทฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยตามกตหมายอาญามาตรา ๒๙๔(๔) ศาลฎีกาเห็นว่า มาตรา ๒๙๔(๔) บัญญัติว่า "ลักทรัพย์ที่จะใช้สำหรับราชการ ฯลฯ" ส่วนคดีนี้ได้ความว่า เลียนตาลที่จำเลยลักนั้น

คำพิพากษา

เรือนจำซื้อมาทำหมวกขายและแปนตัวอย่างสินค้าซึ่งเป็นการค้าขายหารายได้ หาใช่แปนของที่จะใช้สำหรับราชการไม่ จึงพิพากษายืนตาม.(๑)ศาลชั้นต้น - นาย+ศาลอุทรณ์ - แห่งที่มากองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีคำศาลฎีกาหมายเลขคดีคำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดง ศาลชั้นต้นหมายเหตุคำพิพากษา: ได้ความว่าจำเลยเป็นนักโทษอยู่ในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี ลักเลียนตาลของเรือนจำไปหนัก ๒ กิโลกรัมเสส ราคา ๒ บาท ๕๒ สตางค์ ซึ่งทางเรือนจำซื้อมาสานหมวกส่งไปขายและเอาไว้แปนตัวอย่างสินค้าบ้าง. ศาลชั้นต้นเห็นว่าเลียนตาลรายนี้ไม่ใช่ของใช้สำหรับราชการนอกจากทำสินค้า จึงพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามมาตรา ๒๘๘ กตหมายอาญา ศาลอุธรณ์พิพากษายืน. โจทฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยตามกตหมายอาญามาตรา ๒๙๔(๔) ศาลฎีกาเห็นว่า มาตรา ๒๙๔(๔) บัญญัติว่า "ลักทรัพย์ที่จะใช้สำหรับราชการ ฯลฯ" ส่วนคดีนี้ได้ความว่า เลียนตาลที่จำเลยลักนั้น เรือนจำซื้อมาทำหมวกขายและแปนตัวอย่างสินค้าซึ่งเป็นการค้าขายหารายได้ หาใช่แปนของที่จะใช้สำหรับราชการไม่ จึงพิพากษายืนตาม.

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/11/2486>